הַשְּׁחִיתֶךָ׃ יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם
לֵךְ לְמַסַּע לִפְנֵי הָעָם וְיָבֹאוּ וְיִירְשׁוּ
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתָם
לָתֵת לָהֶם׃ פ חמישי יב וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שֹׁאֵל מֵעִמָּךְ כִּי אִם־
לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת
בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וְלַעֲבֹד
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־
נַפְשֶׁךָ׃ יג לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה
וְאֶת־חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם
לְטוֹב לָךְ׃ יד הֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל־

אונקלוס

א נַאֲמַר יְיָ לִי קוּם זִיל
לְמִטּוּל קֳדָם עַמָּא וַיַּעֲלוּן
וְיַרְתּוּן יָת אַרְעָא די
קַיְּמִית לַאֲבָהָתְהוֹן דְּמִתַּן
לְהוֹן׃ יב וּכְעַן יִשְׂרָאֵל מָה
יְיָ אֱלָהָךְ תְּבַע מִנָּךְ
אֱלָהֵין לְמִדְחַל קֳדָם יְיָ
אֱלָהָךְ לְמִהַךְ בְּכָל אָרְחָן
דְּתַקְנָן קֳדָמוֹהִי וּלְמִרְחַם
יָתֵיהּ וּלְמִפְּלַח קֳדָם יְיָ
אֱלָהָךְ בְּכָל לִבָּךְ וּבְכָל
נַפְשָׁךְ׃ יג לְמִטַּר יָת
פִּקּוּדַיָּא דְיָיָ וְיָת קְיָמוֹהִי
די אֲנָא מְפַקֵּד לָךְ יוֹמָא
דֵּין דְּיֵיטַב לָךְ׃ יד הָא
דְּיָיָ אֱלָהָךְ שְׁמַיָּא וּשְׁמֵי
שְׁמַיָּא אַרְעָא וְכָל די בָהּ׃

תולדות אהרן

ועתה בם לג. שכתב לא מצינו כח סוטה יא מנחות תנ. נדה ג: כן לא׳ מצינו יב

שפתי חכמים

עמוד הבר ק"ך יום: מ ואל"כ מה לעיין זה כתוב התיכמות: נ כי: הסכילם. לחי שהמקרא הזה חיוו דבוק עם הקודמים לו רק שהתכלת דבוק הוא ולהודיעך שהכל בידי שנים מון כו' ולכן אין שולט ממך כי אם לירחה הזהו וכיולא בו מצוות הלהדם הבחיליים כאם ירלה יפעול ואם לא ירלה לא יפעול ובכללם ירחת הבם. הלא"ם: ם לשון לחכן דבריהא דקבלא אמר לבאור את מצות ה' להלאתו של הקב"ם ובסיפא דקרא לחיב לשוב לך משמע לבלתן של ישראל ל"פ ואף היא כו' ל"ל והלי בשביל

רש"י

האילעיים שעמדתי שם להתפלל עליכם היו בכעס: (יא) ויאמר ה' אלי וגו'. אף ע"פ שסרתם מאחריו מ ועשיתם בעגל אתר לי (שמות לב) לך ראה את העם: (יב) ועתה ישראל. אף על פי שעשיתם כל זאת שודעו רחמיו והכתוב עליכם ומכל מה שהעשת׳ לפניו אינו אוחל מכם כי אם ליראה וגו׳: כי אם ליראה וגו׳. (ברכות לג) רבותינו דרשו מכאן הכל בידי שמים נ חון מירחת שמים: (יג) לשמור את מצות ה'. ואף היא לא להנם ם אלא לטוב לך שתקבלו שכר: (יד) הן לה' אלהיך

כלי יקר

לוכך בחומו זכות כי אם עד סיום הס"ם ילא עד בכלל לפי בביום ה עשו מעשה טוב שקיב אם לא היו נכתבים לעבודת ה' מהז ומקדש הי' מן הלאוי שיבחרו מיום זה ובלאם ובייטו מה שהחזיקום לחהוך מן הוהו דרך עקלתון שהלכו בו. ותנלו ריחים בשאה שבור בל הלוים על מה שעשו עכשיו אל מה שעשו בזמן הבעגל שמע מינה בחוקים יש זה בחתו לדיום לפרוש ממנו ביום שעשו בו הבעגל וכן מה שפי' שקבם מיתתן של לדיקים כשבירת הבומות מבוא׳ על זה הליפון כי מבקאמ׳ ויכה אלעזר בנו מחתתיו וממך זה לשבלבם זו המיבדרה מלילהות שלוזם שמע מינה שקם אלעזר בנו מחתתיו כמו בלומות שבות שקנו תחת הבחבומות שבשבנו ומתילא בשמע בשעור׳ אסרן דומה בבשרת הלוה׳ כי ידיעת הבפרים אחד וכן לבחבים בחלבים מל בחזקו לחבוריהם מירחה מפני מלך ערב דומים לבם לבטוח שזכותו של אהרן ילחם לבם גם כמוהו בדבר שבלינו שבחרון שבו היו שבני לוחות בים ולא וכח עמהם לבלחמה לך הלדיק הבפר הדומה לבבדי לחיות זכותו יעמוד לבם גם בזכותו שבן מבה לא נבעי עד שלמר זכות לעבדיך לאבדבם וגו׳ ולהנע׳ זו כל בחיבור זה הוא תוכחות עלי עון

וכל הבעין מקובר מבחבו לבוחו.

ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה. רז"ל אמרו׳ מלת׳ אלא אין אינו אלא לון גנבי מבה זוערתי היא ומקבים אלון וכי בשביל זה אתר לכל ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך. ומ מתרלים לגבי מבה הייבו בבסיו ישראל אלא מבה בבים מדרילם

עוד יתבאר עו"ה לפי שיעלה על דעת אנוש שהעובר פי ה' נפלאת היא ימנו הבנת רלוני ית' לז"ח אלו ועתה וגו׳ פירוש ועתה הוא תנוב׳ כאו׳ ז"ל אין ועתה אלא תשובה מה ה' אלהיך שואל מעמך לתקן מעוכיך כ"א לירחה לבד